

MARKKINAOIKEUS

PÄÄTÖS

Nro 362/17

20.6.2017

Dnro 2016/728

VALITTAJA Asianajotoimisto Laakso Toni Oy

VASTAAJA Laaksot Oy

REKISTERIVIRANOMAINEN

Viestintävirasto

ASIA Verkkotunnusta koskeva valitus

PÄÄTÖS, JOSTA VALITETAAN

Viestintäviraston päätös 2.11.2016 dnro 850/522/2016 (liitteenä)

ASIAN KÄSITTELY MARKKINAOIKEUDESSA

Valitus

Vaatimukset

Asianajotoimisto Laakso Toni Oy on vaatinut, että markkinaoikeus kumoaa valituksenalaisen päätöksen ja toissijaisesti, että verkkotunnuksen siirtymäajaksi määritellään jokin kohtuullinen aika.

Perusteet

Valittajalla on ollut hyväksyttävä peruste verkkotunnukseen laaksot.fi ja toissijaisesti Viestintävirastolla ei ole ollut edellytyksiä ratkaista perusteen hyväksyttävyyttä.

Verkkotunnusta ei ole hankittu hyötymis- tai vahingoittamistarkoituksessa. Verkkotunnus on ollut käytössä jo neljä vuotta ja on vakiintunut käsite kaikille alueella toimiville viranomaisille ja myös laajalle asiakaspiirille. Asianajotoiminta lähinnä Turun talousalueella on kestänyt jo 25 vuotta. Laaksot Oy:llä ei aikaisemmin ole ollut verkkotunnusta eikä se harjoita varsinaista toimivaa liiketoimintaa.

Asianajotoimisto Laakso Toni Oy on perustettu 2.3.2007 toimimaan holdingyhtiönä tarkoituksenaan omistaa asianajotoimisto Laakso,

Lukander & Ruohola Oy:n osakkeita. Vuoden 2011 lopussa valittajan edustaja on ilmoittanut kyseisen yhtiön muille osakkeenomistajille siirtyvänsä itsenäiseksi ammatinharjoittajaksi omaan toimistoon. Tämän seurauksena on ryhdytty valmisteleviin toimenpiteisiin kuten esimerkiksi verkkotunnuksen ja vuokratilojen hankkimiseen. Nimenmuutos ja siirtyminen omaan toimistoon on tapahtunut kesäkuussa 2012.

Asianajajaliiton sääntöjen mukaan nimenmuutos ei ole ollut aikaisemmin mahdollista, koska asianajotoimintaa ei voi harjoittaa kahdesta yhtiöstä samaan aikaan. Asianajotoiminnan harjoittaminen nykyisellä nimellä on edellyttänyt asianajajaliiton lupaa. Koska valittajan edustajalla on ollut vireillä lukuisia toimeksiantoja, katkosten välttämiseksi verkkotunnusta on ollut välttämätöntä hakea etukäteen.

Verkkotunnuksen hakeminen ei loukkaa toisen oikeutta, kunhan hakemiselle on hyväksyttävä peruste. Verkkotunnuslaissa ei säädetä, että verkkotunnuksen hakemishetki on määräävä. Asianajajaliiton säännöt ovat estäneet sen, ettei yhdenaikaisuus ole käytännössä ollut mahdollista.

Verkkotunnuksen nimi on joka tapauksessa kaikkina aikoina ollut johdettavissa Asianajotoimisto Laakso Toni Oy:n nimestä, joten verkkotunnukselle on ollut hyväksyttävä peruste.

Viestintävirasto ei ole päätöksessään arvioinut muita kuin verkkotunnuksen hakemishetkellä vallinneita olosuhteita. Verkkotunnus on osa yhtiön toiminimeä ja sillä kuvataan myös isän ja tyttären toimistoa (Laaksot). Myöskään sekoitettavuutta Laaksot Oy:öön ei ole ollut, koska asianosaiset toimivat eri toimialoilla ja eri puolilla Suomea.

Viestintäviraston lausunto

Viestintävirasto on esittänyt, että verkkotunnus on vastannut täsmälleen suojattua nimeä Laaksot Oy. Näin ollen valittajan on tullut esittää oikeudellisesti relevantti peruste omalle oikeudelleen. Hyväksyttävän perusteen arvioinnin harkinta tulee pitää riittävän korkealla suojattujen nimien ja tavaramerkkien haltijoiden oikeusturvan varmistamiseksi.

Verkkotunnuksen hakija on vastuussa siitä, että verkkotunnus ei sen hakemishetkellä loukkaa kenenkään toisen oikeutta. Laaksot Oy on ollut kaupparekisterissä 31.8.2004 alkaen. Valittaja olisi voinut helposti selvittää, että verkkotunnus on toisen suojattu nimi. Valittaja olisi voinut valita verkkotunnukseksi minkä tahansa toisen verkkotunnuksen, joka ei olisi loukannut kenenkään suojattua nimeä tai tavaramerkkiä. Valittajan toiminimi verkkotunnuksen hakemishetkellä on ollut Tonila holding Oy.

Hyväksyttävänä perusteena merkitystä ei ole sillä, että verkkotunnuksen hakemisen on esitetty olleen välttämätöntä etukäteen asianajotoiminnan jatkuvuuden varmistamiseksi.

Hyväksyttävän perusteen arviointi tehdään verkkotunnuksen hakemishetkellä vallinneiden olosuhteiden perusteella. Myöhemmin tapahtuneita muutoksia ei lähtökohtaisesti oteta siinä huomioon.

Valittajan esittämä ylimääräinen siirtymäaika ei ole tarpeen.

Vastajan vastaus

Vaatimukset

Laaksot Oy on vaatinut, että markkinaoikeus hylkää valituksen ja velvoittaa valittajan korvaamaan sen arvonnäverottomat oikeudenkäyntikulut 1.175 eurolla viivästyskorkoineen.

Perusteet

Verkkotunnuksen hakijan tulee varmistua ennen verkkotunnuksen hakemista, ettei verkkotunnus loukkaa toisen suojattua nimeä tai tavaramerkkiä. Valittaja ei ole ottanut selvää, että verkkotunnus on täsmälleen sama kuin Laaksot Oy:n rekisteröity toiminimi. Verkkotunnus on myönnetty Tonila holding Oy:lle, eikä verkkotunnus ole ollut sen hakemishetkellä suoraan johdettavissa yhtiön toiminimestä. Hyväksyttävää perustetta arvioidaan verkkotunnuksen hakemishetkellä vallinneiden olosuhteiden perusteella, eikä valittajalla ole tuolloin ollut verkkotunnusta vastaavaa tai sen sisältävää nimeä tai merkkiä.

Rekisteröimätön nimi ei ole voinut olla hyväksyttävänä perusteena merkityksellisellä tavalla kiistattomasti vakiintunut. Viestintävirasto ei voi tässä menettelyssä arvioida muiden kuin poikkeuksellisen tunnettujen nimien vakiintumista. Hyötymis- tai vahingoittamistarkoituksella ei ole asiassa merkitystä. Laaksot Oy harjoittaa toimivaa liiketoimintaa ja yhtiön toimialana on sijoitustoiminta sekä kiinteistöjen omistaminen ja vuokraaminen. Laaksot Oy kuuluu arvonnäverorekisteriin, työnantajarekisteriin ja ennakkoperintärekisteriin. Yhtiöllä on aiemmin ollut käytössä toinen, silloisen toiminimen mukainen verkkotunnus. Verkkotunnuksen laaksot.fi saaminen on tärkeää muun ohella yrityksen liiketoiminnan kehittämisen ja suunnitteilla olevan sukupolvenvaihdon kannalta. Verkkotunnuksen ja sähköpostiosoitteen muuttuminen ei yksistään voine vaarantaa valittajan liiketoimintaa.

Valittajan lausuma

Asianajotoimisto Laakso Toni Oy on esittänyt, että asianajajaliiton säännöistä johtuen valittajan edustajalla ei ole ennen kesäkuuta 2012 voinut olla yhtiötä, jonka nimessä olisi ollut sana asianajotoimisto. Lupa asianajotoiminnan harjoittamiseen on annettu toukokuussa 2012 ja se on koskenut toiminnan harjoittamista 1.7.2012 lukien. Toiminnan alkaessa on tullut välttää katkoksia yhteystiedoissa. Asianajajia koskeva sääntely on siten estänyt sen, että verkkotunnuksen hakemisen yhteydessä verkkotunnus olisi ollut johdettavissa yrityksen toiminimestä. Kyseinen

laintasoinen sääntely on hyväksyttävä peruste verkkotunnuksen hakemiselle myöhemmin kaupparekisteriin ilmoitettua toiminimeä varten. Toiminimen muutos ja verkkotunnuksen hakeminen ovat olleet selkeästi yhteydessä toisiinsa ja tapahtuneet lyhyen ajan sisällä.

Verkkotunnuslaista poiketen tietoyhteiskuntakaassa ei suojata luonnollisen henkilön nimeä. Laaksot on puhtaasti luonnollisen henkilön nimi, joten se ei voi saada suojaa. Verkkotunnus on myös kiinteästi yhteydessä ammatinharjoittamiseen ja se on vakiintunut käytettäväksi talousalueella ja laajemminkin.

Vastaajan oikeudenkäyntikulujen korvaamiseen ei ole perustetta, koska asia on tulkinnanvarainen ja perustuu Viestintäviraston virheeseen.

MARKKINAOIKEUDEN RATKAISU

Perustelut

Asian käsittely Viestintävirastossa

Tonila holding Oy on 5.1.2012 hakenut verkkotunnusta laaksot.fi, ja se on myönnetty sille samana päivänä. Verkkotunnuksen haltijan yhteystiedot on muutettu siirtotoiminnolla 18.7.2012 siten, että haltijan nimeksi on vaihdettu Asianajotoimisto Laakso Toni Oy.

Laaksot Oy on 3.8.2016 vaatinut Viestintävirastolta verkkotunnuksen laaksot.fi peruuttamista ja siirtämistä ja perustanut siellä vaatimuksensa siihen, että verkkotunnus on sen suojattu nimi Laaksot Oy. Viestintäviraston valituksenalaisen päätöksen peruste on kirjattu siten, että vaatimuksen esittäjällä on kaupparekisteriin rekisteröity toiminimi Laaksot Oy.

Asianajotoimisto Laakso Toni Oy on selvityksessään Viestintävirastolle vaatinut peruuttamisvaatimuksen hylkäämistä ja muun ohella esittänyt, että sillä on ollut hyväksyttävä peruste verkkotunnuksen hakemiselle, verkkotunnus on vakiintunut sen käyttöön ja Laaksot Oy on varsinaista liiketoimintaa harjoittamaton kiinteistösijoitusyhtiö. Verkkotunnus on osa toiminimeä ja sillä osittain kuvataan myös isän ja tyttären toimistoa (Laaksot). Sekoitettavuutta Laaksot Oy:n toiminimeen ei ole, koska osapuolet toimivat eri puolella Suomea ja eri toimialoilla. Verkkotunnusta ei ole myöskään aikanaan hankittu hyötymis- tai vahingoittamistarkoituksessa. Peruuttamisesta aiheutuisi mittavia vahinkoja liiketoiminnan keskeytymisen vuoksi.

Viestintävirasto on valituksenalaisella päätöksellään peruuttanut verkkotunnuksen laaksot.fi. Päätöksessä on myös todettu, että Viestintävirasto siirtää verkkotunnuksen Laaksot Oy:lle sen jälkeen, kun päätös on annettu tiedoksi asianosaisille ja Laaksot Oy on ilmoittanut siirtoa varten tarvittavat tiedot. Päätöksen perustelujen mukaan

verkkotunnuksen haltijan toiminimen muutoshakemus on pantu vireille 8.6.2012 ja rekisteröity kaupparekisteriin 15.6.2012 eli vasta verkkotunnuksen hakemishetken jälkeen. Laaksot Oy:n suojattu toiminimi on merkitty kaupparekisteriin jo 31.8.2004, joten Viestintävirasto on katsonut olevan painavia perusteita epäillä verkkotunnuksen olevan suojattu nimi tai merkki. Jos verkkotunnuksen haltijalla on oikeudellisesti relevantti peruste oikeudelleen, verkkotunnusta ei peruuteta, vaan asianosaisten on saatettava tunnusmerkkioikeudellinen riitansa ratkaistavaksi esimerkiksi yleiseen tuomioistuimeen tai sovittava asia keskenään. Kyseistä perustetta arvioitaessa tarkastellaan verkkotunnuksen hakemishetkellä vallinneita olosuhteita. Verkkotunnuksen haltijalla ei ole ollut verkkotunnuksen hakemishetkellä verkkotunnusta vastaavaa tai sisältävää nimeä tai merkkiä. Koska verkkotunnus vastaa täsmälleen suojattua nimeä Laaksot Oy, hyötymis- tai vahingoittamistarkoitus ei tule arvioitavaksi.

Oikeudelliset lähtökohdat

Verkkotunnuksista on säädetty tietoyhteiskuntakaaren 21 luvussa. Tietoyhteiskuntakaaren 351 §:n 4 momentin voimaantulosäännöksen mukaan sen verkkotunnuksia koskeva 21 luku tulee voimaan 5.9.2016. Sanotun pykälän 2 momentin 5 kohdan mukaan tietoyhteiskuntakaaren voimaantulolla kumotaan verkkotunnuslaki. Tietoyhteiskuntakaaren 352 §:n 1 momentin siirtymäsäännöksen mukaan lain voimaan tullessa vireillä olleen hallintoasian käsittelyyn sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Valituksenalaisella hallintopäätöksellä ratkaistu asia on tullut Viestintävirastossa vireille 3.8.2016. Mainituksa 2.11.2016 tehdyssä päätöksessä asiaa on arvioitu Viestintävirastossa verkkotunnuslain perusteella. Myös nyt muutoksenhaussa asiaa on arvioitava verkkotunnuslain perusteella.

Verkkotunnuslain esitöissä (HE 96/2002 vp s. 15) on todettu, että Viestintävirastolle annetaan toimivalta puuttua tilanteisiin, joissa muu kuin nimi- tai merkkioikeuden haltija on saanut suojatun nimen tai merkin mukaisen tai siitä johdetun verkkotunnuksen.

Verkkotunnuslain 4 §:n 3 momentin mukaan verkkotunnus ei saa oikeudettomasti perustua toisen suojattuun nimeen tai merkkiin taikka luonnollisen henkilön nimeen.

Verkkotunnuslain esitöissä (HE 96/2002 vp s. 21) on kyseisen säännöksen osalta todettu, että lähtökohtaisesti ehdotetussa laissa tunnustetaan suojatun nimen tai merkin haltijan oikeus tämän lain mukaiseen verkkotunnukseen. Loukatun oikeussuojakeinoista säädetään lain 11 ja 12 §:ssä. Esityksessä on haluttu korostaa hakijan vastuun merkitystä siirryttäessä avoimempaan, kevyempään ja nopeampaan verkkotunnusien myöntämismenettelyyn. Hakijan tulee verkkotunnusta hakiessaan aktiivisesti selvittää, että haettava verkkotunnus ei loukkaa

toisten suojattuja oikeuksia, kuten esimerkiksi rekisteröityjä toiminimiä tai tavaramerkkejä. Kuka tahansa, jolla on pääsy Internet-tietoverkkoon, voi tietopalvelujen avulla milloin tahansa selvittää patentti- ja rekisterihallituksen rekisteröimät nimet ja tavaramerkit. Lisäksi Viestintäviraston verkkosivuilla on tietopalvelu, jossa voimassa olevat verkkotunnukset ovat nähtävänä. Hakija voi hyödyntää mainittuja tietopalveluja kartoittaessaan sopivaa verkkotunnusta ja selvittää ennakoita, loukkaako haettava verkkotunnus jo rekisteröityjä tunnusmerkkejä. Ehdotettu säännös on hakijan edun mukainen. Jokainen hakija pystyy omalla toiminnallaan ehkäisemään toisen oikeutta loukkaavan verkkotunnuksen käyttöön ottamisesta aiheutuvat vaatimukset.

Verkkotunnuslain 3 §:n 3 kohdan mukaan sanotussa laissa tarkoitetaan suojatulla nimellä muun ohella kaupparekisteriin merkittyä nimeä taikka toiminimilaissa tarkoitettua vakiintunutta nimeä. Säännöksen esitöiden (HE 96/2002 vp s. 19–20) mukaan nimellä tarkoitetaan rekisteriin merkittyä nimeä sekä sen rekisteröidyssä muodossa että ilman yhteisömuodon tunnusta.

Toiminimilain 1 §:n 1 momentin mukaan toiminimellä tarkoitetaan nimeä, jota elinkeinonharjoittaja käyttää toiminnassaan. Lain 2 §:n 1 momentin mukaan yksinoikeus toiminimeen saadaan rekisteröimällä tai vakiinnuttamalla toiminimi. Viimeksi mainitun pykälän 3 momentin mukaan toiminimi katsotaan vakiintuneeksi, jos se on yleisesti tunnettu niiden keskuudessa, joihin elinkeinonharjoittajan toiminta suuntautuu.

Verkkotunnuslain 12 §:ssä on säädetty niistä edellytyksistä, joiden täytyessä Viestintävirasto voi peruuttaa verkkotunnuksen. Pykälän 1 momentin 3 kohdan mukaan Viestintävirasto voi peruuttaa verkkotunnuksen, jos on painavia perusteita epäillä, että tunnus on suojattu nimi tai merkki, ja nimen tai merkin haltija pyytää tunnuksen peruuttamista, eikä tunnuksen haltija kahden viikon määräajassa esitä hyväksyttävää perustetta oikeudelleen. Saman pykälän 2 momentin perusteella Viestintävirasto voi hakemuksesta siirtää esimerkiksi 1 momentin 3 kohdan nojalla peruutetun tunnuksen peruuttamista pyytäneelle.

Verkkotunnuslain 12 §:n 1 momentin esitöissä (HE 96/2002 vp s. 27–28) on tuotu esiin, että verkkotunnuksen peruuttaminen on sen sulkemista, josta säädetään lain 11 §:ssä, painavampi verkkotunnuksen haltijan oikeuteen puuttuva toimi. Tämän vuoksi peruuttamisen edellytykset on määritelty pykälässä yksityiskohtaisesti. Mainitun momentin 3 kohdan säännöksen tarkoituksena on mahdollistaa tunnuksen peruuttaminen sulkemisen sijaan ilmeisen selvissä tapauksissa. Peruuttaminen edellyttää, että näyttö oikeudenloukkauksesta on vahva, eikä tunnuksen haltija pysty esittämään hyväksyttävää perustetta oikeudelleen. Esitöissä on menettelyn osalta viitattu verkkotunnuslain 11 §:n 1 momentin 4 kohdassa esitettyyn.

Verkkotunnuslain 11 §:n 1 momentin 4 kohdan alkuperäisissä esitöissä (HE 96/2002 vp s. 26) on esitetty, että esiin saattaa tulla tilanteita, joissa toiselle kuuluva suojattu nimi tai merkki rekisteröidään verkkotunnukseksi, koska verkkotunnuksen hakijan oikeutta nimeen tai merkkiin ei enää ennakkoon tutkita. Tällöin mahdollisen oikeudenloukkauksen selvittäminen alkaa loukatun Viestintävirastolle tekemästä tunnuksen sulkemispyynnöstä. Pynnön tekijän on esitettävä näyttöä oikeudenloukkauksesta väitteensä tueksi. Tämän jälkeen Viestintävirasto kuulee tunnuksen haltijaa, jonka on kahden viikon kuluessa esitettävä hyväksyttävä peruste oikeudelleen. Jos tunnuksen haltija pystyy Viestintäviraston arvion mukaan esittämään oikeudellisesti relevantin perusteen oikeudelleen, tunnusta ei suljeta, vaan asianosaisten on saatettava tunnusmerkkioikeudellinen riitansa ratkaistavaksi esimerkiksi tuomioistuimeen tai sovittava asia keskenään. Jos tunnuksen haltija ei esitä mitään perustetta oikeudelleen tai haltijan esittämällä perusteella ei selvästi ole merkitystä asiassa, Viestintävirasto voi sulkea tunnuksen asian selvittämistä varten. Myös tässä tapauksessa asianosaisten tulee saattaa tunnusmerkkioikeudellinen riita esimerkiksi tuomioistuimen käsiteltäväksi tai sopia asiasta keskenään. Aikaprioriteettisäännön mukaan rekisteröityjen nimien suoja-aika alkaa, kun rekisteröintihakemus on tullut vireille Patentti- ja rekisterihallituksessa, eikä hakemusta ole myöhemmin muutettu. Vakiintunut nimi saa suojaa vakiintumisesta alkaen.

Tietoyhteiskuntakaareissa ja sen esitöissä on todettu edellä kuvatuista verkkotunnuslain 4 ja 12 §:n mukaisista nyt kysymyksessä olevista seikoista seuraavaa:

Tietoyhteiskuntakaaren 166 §:n 2 momentin 1 kohdan mukaan verkkotunnus ei saa merkitsemishetkellä vastata toisen suojattua nimeä tai merkkiä, ellei verkkotunnuksen käyttäjä pysty esittämään hyväksyttävää perustetta verkkotunnuksen merkitsemiselle.

Viimeksi mainitun pykälän esitöiden (HE 221/2013 vp s. 159–160) mukaan ehdotettu pykälä vastaa pääasiallisesti sisällöltään voimassa olevan verkkotunnuslain 4 §:ää, lukuun ottamatta eräitä verkkotunnuksen sisältöön liittyviä rajoituksia. Ehdotetun 2 momentin 1 kohdan tarkoituksena on estää suojattujen nimien ja merkkien loukkaaminen ja siksi verkkotunnuksen käyttäjän tulee aktiivisesti selvittää, että haettava verkkotunnus ei loukkaa toisten suojattuja oikeuksia, kuten rekisteröityjä toiminimiä tai tavaramerkkejä. Riitatilanteessa Viestintävirasto kuulee nykykäytännön mukaisesti verkkotunnuksen käyttäjää siitä, onko tällä ollut verkkotunnuksen merkitsemishetkellä hyväksyttävä peruste rekisteröinnilleen. Hyväksyttäväksi perusteeksi on oikeuskäytännössä katsottu esimerkiksi se, että tunnuksen haltijalla on verkkotunnuksen hakuhetkellä rekisteröitynä nimi tai merkki, joka sisältää verkkotunnukseksi rekisteröidyn nimen. On mahdollista, että suojatun nimen tai merkin haltija vaatii oikeuksiaan vasta useita vuosia verkkotunnuksen rekisteröinnin jälkeen. Tällöin loukkaavaa rekisteröintiä

arvioidaan lähtökohtaisesti sen tilanteen mukaan, joka on vallinnut rekisteröintihetkellä.

Tietoyhteiskuntakaaren 169 §:n 3 momentin mukaan, jos 166 §:n 2 momentissa tarkoitetun oikeuden haltija pyytää verkkotunnuksen poistamista, Viestintävirasto voi poistaa laissa asetettujen säännösten vastaisesti merkityn verkkotunnuksen verkkotunnusrekisteristä ja fi-juuresta tai merkitä sen oikeudenhaltijan käyttöön.

Ehdotetun 169 §:n 3 momentin esitöiden (HE 221/2013 vp s. 162) mukaan verkkotunnuksen poistaminen on edellyttänyt voimassa olevan verkkotunnuslain esitöiden mukaisesti vahvaa näyttöä oikeudenloukkauksesta eikä tällä lakimuutoksella ole tarkoitus poiketa Viestintäviraston tähänastisesta ratkaisukäytännöstä. Viestintävirasto soveltaa 166 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettuun suojattuun nimeen tai merkkiin kohdistuvaan vaatimukseen jälkikäteisvalvonnan lisäksi aikaprioriteettiperiaatetta.

Asian arviointi

Asiassa esitetyn selvityksen perusteella Tonila holding Oy on 5.1.2012 hakenut verkkotunnusta laaksot.fi. Verkkotunnus on sen hakemishetkellä ollut yhteisötunnusta lukuun ottamatta sama kuin Laaksot Oy:n 31.8.2004 rekisteröity samanniminen toiminimi. Verkkotunnuksen hakemishetkellä Tonila holding Oy:llä ei ole ollut verkkotunnusta vastaavaa tai myöskään muuta suojattua nimeä tai merkkiä, johon haettu verkkotunnus olisi sisältynyt ja siten ollut siitä suoraan johdettavissa.

Näin ollen Viestintävirastolla on Laaksot Oy:n 3.8.2016 esittämän vaatimuksen ja sen perusteiden johdosta esimerkiksi korkeimman hallinto-oikeuden päätöksestä 15.10.2012 taltionumero 2804 ilmenevää vakiintunutta oikeuskäytäntöä vastaavasti ollut painavat perusteet epäillä, että verkkotunnus perustuu verkkotunnuslain 4 §:n 3 momentissa tarkoitettulla tavalla suojattuun nimeen. Tähän liittyvistä oikeussuojakeinoista on verkkotunnuslain esitöissä todetusti säädetty verkkotunnuslain 11 ja 12 §:ssä. Viimeksi mainitusta säännöksestä ilmenee, että Viestintävirasto voi peruuttaa verkkotunnuksen, jos verkkotunnuksen haltija ei esitä hyväksyttävää perustetta oikeudelleen.

Markkinaoikeus toteaa verkkotunnuslain esitöistä ilmenevän, että verkkotunnuksen hakijan vastuulla on varmistaa, ettei haettava verkkotunnus loukkaa tunnusmerkkejä eli muun ohella Patentti- ja rekisterihallituksen tietokantaan rekisteröityjä nimiä. Esitöistä myös ilmenee, että suojatun nimen haltijalla on lähtökohtaisesti oikeus nimeään vastaavaan verkkotunnukseen. Valittajan esittämien tunnusmerkkioikeudellisten näkökohtien merkityksestä asian arvioinnissa markkinaoikeus toteaa seuraavan.

Verkkotunnuslain esitöissä ”oikeudenloukkauksella” tai ”loukkauksella” on katsottava tarkoitetun verkkotunnuksen oikeudetonta perustumista

muun ohella toisen suojattuun nimeen ja tässä tapauksessa loukkausta, joka kohdistuu edellä mainittuun lähtökohtaiseen oikeuteen nimeään vastaavaan verkkotunnukseen. Verkkotunnuslaista tai sen esitöistä ei sen sijaan ole pääteltävissä, että tällä olisi tarkoitettu sitä, loukkaako verkkotunnus tunnusmerkkioikeudellisesti arvioituna suojattua nimeä tai merkkiä. Pääteltävissä ei ole myöskään, että verkkotunnuksen sulkemisen tai peruuttamisen edellytykseksi olisi säädetty tunnusmerkkioikeudellinen loukkaus, että Viestintävirastolle tulisi esittää tästä selvitystä ja että Viestintäviraston olisi arvioitava asiaa tältä kannalta. Myöskään vakiintuneesta oikeus- tai ratkaisukäytännöstä ei ilmene, että verkkotunnuslakia olisi ollut tarkoitus tulkita tai olisi tulkittu näin. Mainittu tulkinta päin vastoin edellyttäisi Viestintävirastolle korkeimman hallinto-oikeuden vuosikirjaratkaisun KHO 2006:41 kanssa ristiriidassa olevaa tunnusmerkkioikeudellista arviointia koskevaa toimivaltaa tai vaihtoehtoisesti kaventaisi merkittävästi verkkotunnuslain mukaisten oikeussuojakeinojen käytettävyyttä.

Siten asian arvioinnin kannalta valituksessa esitetyllä vastaajan liiketoimintojen suuntautumisella tai laajuudella ei ole merkitystä, koska verkkotunnuksen myöntämisen tai sen peruuttamisen edellytysten arviointiin vaikuttaviin seikkoihin ei lähtökohtaisesti kuulu toiminnan luonne tai verkkotunnuksen sekoitettavuus. Asian arvioinnin kannalta ei myöskään ole merkitystä verkkotunnuksen haltijan hyötymis- tai vahingoittamistarkoituksen puuttumisella, koska valituksenalainen päätös ei perustu tällaisiin seikkoihin. Niin ikään vastaajan suojattu nimi perustuu toiminimeen eikä luonnollisen henkilön nimeen, joten myöskään luonnollisen henkilön nimiä koskevalla sääntelyllä ei ole merkitystä asian arvioinnin kannalta.

Asiassa esitetyn selvityksen perusteella verkkotunnusta on haettu Tonila holding Oy:n nimiin valittajan edustajan vielä harjoittaessa asianajotoimintaa toisessa yhtiössä. Valittajan esittämän mukaan lupa asianajotoiminnan harjoittamiseen uudessa yhtiössä on annettu toukokuussa 2012 ja se on koskenut toiminnan harjoittamista 1.7.2012 lukien. Asianajotoimintaa koskevasta sääntelystä ei ilmene, että se edellyttäisi verkkotunnuksen perustuvan yhtiön toiminimeen tai että se olisi esteenä aputoiminimen rekisteröimiselle taikka toiminimen muuttamiselle tahi verkkotunnuksen hakemiselle ennen varsinaisen asianajotoiminnan harjoittamisen aloittamista. Asianajotoimintaa koskevasta sääntelystä ei ilmene mitään muutakaan sellaista, jolla voisi olla merkitystä asian arvioinnissa.

Sovellettavia säännöksiä vastaavien tietoyhteiskuntakaaren säännösten mukaan verkkotunnus ei saa merkitsemishetkellä muun ohella vastata toisen suojattua nimeä tai merkkiä, ellei verkkotunnuksen käyttäjä pysty esittämään hyväksyttävää perustetta verkkotunnuksen merkitsemiselle. Tietoyhteiskuntakaaren esitöistä käy ilmi, että Viestintävirasto kuulee esitöiden aikaisen käytännön mukaisesti verkkotunnuksen käyttäjää siitä, onko tällä ollut verkkotunnuksen merkitsemishetkellä hyväksyttävä peruste. Esitöistä käy myös ilmi, että hyväksyttäväksi perusteeksi on

oikeuskäytännössä katsottu esimerkiksi se, että tunnuksen haltijalla on verkkotunnuksen hakemishetkellä rekisteröitynä nimi tai merkki, joka sisältää verkkotunnuksen. Markkinaoikeus toteaa, että tämän perusteella nyt sovellettavaa verkkotunnuslakia ei ole ollut tarkoitus tulkita tai ole tulkittu tästä poikkeavalla tavalla. Oikeuskäytännössä käsillä olevassa tilanteessa hyväksyttäväksi perusteeksi on katsottu suojattu nimi tai sen osa tai verkkotunnuksen rekisteröinti ennen verkkotunnuslakia voimassa olleiden säännösten mukaisesti. Sen sijaan esimerkiksi tosiasiallista asiantilaa tai suojatusta nimestä ilmenemätöntä lyhennettä ei ole katsottu hyväksyttäväksi perusteeksi. Vastaavasti oikeuskirjallisuudessa (Pihlajarinne, Tunnusmerkin suoja verkkotunnuskäytännössä, 2010, s. 289) on todettu, että Viestintäviraston ja hallinto-oikeuden ratkaisukäytännön perusteella voidaan päätyä siihen johtopäätökseen, että verkkotunnuslaissa tarkoitettuna hyväksyttävänä perusteena voi olla vain suojattu nimi tai merkki.

Kumpikin asianosaisista on vedonnut siihen, että sillä on verkkotunnuksessa oikeus nimeen Laaksot. Tällaisessa tilanteessa verkkotunnuksen peruuttamisen edellytyksiä arvioidaan edellä todetuin tavoin verkkotunnuksen hakemishetken näkökulmasta. Näin ollen sillä, että Asianajotoimisto Laakso Toni Oy on verkkotunnuksen hakemisen jälkeen jätetyllä hakemuksella saatu rekisteröityä valittajan toiminimeksi, ei ole merkitystä verkkotunnuksen peruuttamista koskevan asian arvioinnin kannalta. Valittaja ei ole esittänyt näyttöä siitä, että sen nykyinen toiminimi tai nimi Laaksot olisi hyväksyttävän perusteen kannalta merkityksellisellä tavalla vakiintunut sen nimeksi verkkotunnuksen laaksot.fi hakemispäivään mennessä. Nimeä Laaksot ei verkkotunnuksen hakemishetkellä ole voinut muodostaa valittajan silloisesta toiminimestä eli Tonila holding Oy:stä. Asiassa ei ole merkitystä sillä, onko nimi johdettavissa yhtiön omistajana tai edustajana toimivan henkilön nimestä. Asiassa on kysymys verkkotunnuslain esitöissä tarkoitettua ilmeisen selvästä tapauksesta, jossa näyttö oikeuden loukkauksesta on vahva.

Ottaen huomioon edellä todettu asianosaisten rekisteröinneistä esitetty selvitys ja Asianajotoimisto Laakso Toni Oy:n hyväksyttävästä perusteesta esittämät seikat, asiassa on voitu katsoa olleen painavia perusteita epäillä, että verkkotunnus laaksot.fi perustuu oikeudettomasti Laaksot Oy:n suojattuun toiminimeen ja että Asianajotoimisto Laakso Toni Oy ei ole esittänyt verkkotunnuslain 12 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettua hyväksyttävää perustetta oikeudelleen. Viestintävirasto on siten voinut peruuttaa verkkotunnuksen laaksot.fi ja siirtää sen valituksenalaisessa päätöksessä todetuin edellytyksin Laaksot Oy:lle. Valittajan ensisijainen vaatimus on näin ollen hylättävä.

Valittaja on toissijaisesti vaatinut, että verkkotunnuksen siirtymäajaksi määritellään jokin kohtuullinen aika. Kun verkkotunnuslaissa ei ole säännöksiä siirtymäajasta käsillä olevan kaltaisessa tilanteessa, valittajan toissijainen vaatimus on hylättävä.

Hallintolainkäyttölain 32 §:n 2 momentin mukaan asian käsittelyn lopettavassa päätöksessään valitusviranomaisen on tarvittaessa lausuttava täytäntöönpanoa koskevan määräyksen voimassaolosta. Jos päätöksestä saa valittaa, siinä voidaan määrätä, että täytäntöönpanoa koskeva määräys on voimassa, kunnes päätös on lainvoimainen tai ylempi valitusviranomainen määrää toisin. Markkinaoikeus on 14.2.2017 antamallaan päätöksellä numero 64/17 määrännyt, ettei valituksenalaista päätöstä ole toistaiseksi pantava täytäntöön. Markkinaoikeus katsoo, että valituksenalaista Viestintäviraston päätöstä koskeva määräys on aiheellista pitää voimassa, kunnes markkinaoikeuden nyt antama päätös on lainvoimainen tai korkein hallinto-oikeus toisin määrää.

Oikeudenkäyntikulujen korvaaminen

Oikeudenkäyntikuluista säädetään hallintolainkäyttölain 74 §:ssä. Pykälän 1 momentin mukaan asianosainen on velvollinen korvaamaan toisen asianosaisen oikeudenkäyntikulut kokonaan tai osaksi, jos erityisesti asiassa annettu ratkaisu huomioon ottaen on kohtuutonta, että tämä joutuu pitämään oikeudenkäyntikulunsa vahinkonaan.

Asian lopputulos huomioon ottaen, ja koska lainsäädäntö ja sen soveltamiskäytäntö nyt kysymyksessä olevilta osin ei ole ollut erityisen tulkinnanvarainen, olisi kohtuutonta, mikäli vastaaja joutuisi pitämään oikeudenkäyntikulunsa vahinkonaan. Valittaja on näin ollen velvoitettava korvaamaan vastaajan määrältään kohtuulliset oikeudenkäyntikulut.

Lopputulos

Markkinaoikeus hylkää valituksen.

Markkinaoikeus velvoittaa Asianajotoimisto Laakso Toni Oy:n korvaamaan Laaksot Oy:n oikeudenkäyntikulut 1.175 eurolla viivästyskorkoineen. Viivästyskorkoa on maksettava korkolain 4 §:n 1 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaisesti siitä lukien, kun kuukausi on kulunut tämän markkinaoikeuden päätöksen antamisesta.

Markkinaoikeus määrää, että sen 14.2.2017 antamallaan päätöksellä numero 64/17 annettu täytäntöönpanoa koskeva määräys on voimassa, kunnes tämä markkinaoikeuden päätös on lainvoimainen tai korkein hallinto-oikeus toisin määrää.

MUUTOKSENHAKU

Oikeudenkäynnistä markkinaoikeudessa annetun lain 7 luvun 2 §:n 1 momentin nojalla tähän päätökseen saa hakea muutosta korkeimmalta

hallinto-oikeudelta valittamalla vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Valitusosoitus on liitteenä.

Puheenjohtaja

Sami Myöhänen

Asian ovat ratkaisseet markkinaoikeustuomarit Sami Myöhänen, Pertti Lenkkeri (eri mieltä) ja Pekka Savola.

Asiassa on äänestetty. Eri mieltä olevan jäsenen äänestyslausunto on liitetty päätökseen.

ERI MIELTÄ OLEVAN JÄSENEEN ÄÄNESTYSLAUSUNTO

Markkinaoikeustuomari Lenkkeri:

Olen enemmistön kanssa samaa mieltä asiaan sovellettavasta laista. Hyväksyn myös enemmistön perustelujen kohdassa ”Oikeudelliset lähtökohdat” selostetut oikeusohjeet lähtökohdaksi arvioitaessa verkkotunnuksen peruuttamisen edellytyksiä. Tämän jälkeen lausun eriävänä mielipiteenäni seuraavaa.

Verkkotunnuksia koskevasta sääntelystä

Verkkotunnuslakia säädettäessä yhtenä tavoitteena on ollut mahdollistaa yritysten ja yhteisöjen tarpeiden mukaisten verkkotunnusten rekisteröiminen laaja-alaisesti. Lain esitöistä (HE 96/2002 vp s. 1 ja 13) ilmenee, että tunnusten ennakkotarkastusta mahdollisten nimi- ja tavaramerkkioikeuteen liittyvien oikeudenloukkausten varalta ja esimerkiksi sellaista vuonna 2000 käyttöön otettua käytäntöä, jossa yritykset ennen verkkotunnuksen myöntämistä ohjattiin rekisteröimään verkkoliiketoiminnassaan tarvitsemat muut kuin yritysnimeen perustuvat tunnukset ensin aputoiminimenä tai tavaramerkkinä, pidettiin raskaana ja epätarkoituksenmukaisena. Verkkotunnusten myöntämisperusteet oli siksi tarpeen uudistaa pikaisesti. Lain esitöistä ilmenee myös, että ennakkotarkastuksesta luopumisen vuoksi verkkotunnuslakiin oli tarpeen luoda säännökset, joilla mahdollistettiin väärinkäytösten nopea ja tehokas ratkaisu verkkotunnuksen myöntämisen jälkeen.

Viimeksi mainituilla väärinkäytöksiin puuttumisen mahdollistavilla säännöksillä tarkoitetaan verkkotunnuslain 11 ja 12 §:ää, joista ensiksi mainitussa säädetään verkkotunnuksen määräaikaisesta sulkemisesta ja jälkimmäisessä verkkotunnuksen peruuttamisesta. Lain esitöiden (HE 96/2002 vp s. 15) mukaan nämä molemmat toimenpiteet ovat melko voimakkaita keinoja puuttua olemassa oleviin verkkotunnuksiin. Verkkotunnuksen määräaikainen sulkeminen on esitöiden mukaan ensisijainen keino puuttua väärinkäytöksiin, kun taas verkkotunnuksen peruuttaminen tulee kysymykseen vain ilmeisen selvissä tapauksissa. Esitöissä on peruuttamisen osalta todettu (s. 28), että ”edellytysten täytyessä Viestintävirasto voisi kaikkein räikeimmissä tapauksissa suojatun nimen tai merkin haltijan pyynnöstä sulkemisen sijaan suoraan peruuttaa verkkotunnuksen.” Esitöissä on esimerkkinä viitattu tilanteeseen, jossa tunnus euroopanunioni.fi on rekisteröity yksityisen elinkeinonharjoittajan nimiin.

Niin kuin enemmistön perusteluissa selostetuista oikeusohjeista ilmenee, sekä verkkotunnuksen määräaikaisen sulkemisen että peruuttamisen edellytyksenä on, että vaatimuksen tueksi esitetään näyttöä oikeudenloukkauksesta. Lisäksi edellytyksenä on, että verkkotunnuksen haltija ei häntä kuultaessa esitä hyväksyttävää perustetta verkkotunnuksen merkitsemiselle. Lain esitöiden mukaan väitetysti loukatuksi tulleen eli sulkemista tai peruuttamista vaativan on oltava asiassa aktiivinen. Tätä

ilmentää muun ohella se, että esitöiden mukaan lain 11 §:n nojalla määrääjäksi suljettu verkkotunnus palautetaan verkkotunnuksen haltijan käyttöön, mikäli sulkemispyynnön tehnyt ei saata tunnusmerkkioikeudellista riitaa tuomioistuimen käsiteltäväksi tai asiaa sovita (HE 96/2002 vp s. 26).

Korkeimman hallinto-oikeuden vuosikirjaratkaisussa 2006:41 on katsottu, ettei Viestintäviraston toimivaltaan peruutusvaatimusta koskevassa asiassa kuulu arvioida eri tunnusmerkkioikeuksien keskinäistä vahvuutta vaan sen toimivalta rajoittuu tapauksiin, joissa on ilmeisen selvää, että peruutettavaksi vaadittu verkkotunnus perustuu oikeudettomasti peruuttamista vaatineen suojattuun nimeen tai tunnukseseen. Sanotussa ratkaisussa korkein hallinto-oikeus katsoi, ettei voitu pitää verkkotunnuslain 12 §:n 1 momentin 3 kohdan perusteluissa tarkoitettulla tavalla ilmeisen selvänä, että verkkotunnus mb.fi perustui oikeudettomasti peruutusta vaatineen rekisteröityyn tavaramerkkiin ”MB”, koska verkkotunnuksen haltija oli jo ennen verkkotunnuksen myöntämistä käyttänyt elinkeinotoiminnassaan verkkotunnuksen sisältämää kirjainyhdistelmää ”MB”, joka oli myös yhtiön toiminimestä johdettu iskuosa. Viestintävirastolla ei siksi ollut ollut edellytyksiä peruuttaa verkkotunnusta. Samassa ratkaisussa korkein hallinto-oikeus on todennut, ettei Viestintäviraston tulkintaa, jonka mukaan verkkotunnus voidaan peruuttaa, jos sen haltijan oikeus verkkotunnukseseen ei ole yhtä vahva kuin verkkotunnuksen peruuttamista vaatineen oikeus, voida pitää verkkotunnuslain mukaisena.

Myös oikeuskirjallisuudessa on pidetty kyseenalaisena tulkintaa, jonka mukaan hyväksyttävänä perusteena ei voisi olla muu kuin tunnusmerkkioikeuteen perustuva syy verkkotunnuksen käyttöön. Kirjallisuudessa (Pihlajarinne, Tunnusmerkin suoja verkkotunnuskäytännössä, 2010, s. 288–289) esitetyn kannan mukaan verkkotunnuksen haltijalla saattaa esimerkiksi olla tosiasialliseen asemaan tai toimintaan liittyvä syy käyttää verkkotunnusta, jolloin olisi syytä katsoa verkkotunnuksen haltijalla olevan hyväksyttävä peruste verkkotunnukselleen. Muutoin verkkotunnuksen käyttö viestinnän välineenä saattaa rajoittua liikaa.

Katson edellä todetun perusteella, että verkkotunnuslain 11 §:ssä tarkoitettu ensisijainen keino puuttua nopealla tavalla verkkotunnuksen väärinkäytöksiin eli tunnuksen väliaikainen sulkeminen on tarkoitettu luonteeltaan turvaamistoimenpiteen kaltaiseksi. Verkkotunnuslain 12 §:ssä tarkoitettu tunnuksen suora peruuttaminen on puolestaan tarkoitettu lain esitöistä ilmenevällä tavalla keinoksi puuttua nopealla tavalla vain ilmeisen selviin, kaikkein räikeimpiin väärinkäytöksiin. Lisäksi katson, ettei verkkotunnuslain 11 ja 12 §:ssä tarkoitettujen hyväksyttävän perusteen tarvitse perustua rekisteröityyn tai vakiintuneeseen toiminimeen, aputoiminimeen tai tavaramerkkiin taikka olla tällaisesta johdettavissa.

olevasta asianajotehtävästä johtuvista velvoitteista yhteisvastuullisesti yhtiön kanssa. Asianajajan vastuu siis lain nojalla samastetaan säännöksestä ilmenevällä tavalla asianajajan omistaman osakeyhtiön vastuuseen. Asianajajan ammatin harjoittamisen itsenäisyyttä ja henkilökohtaisuutta ilmentää myös se, että asianajajat on merkitty niin sanottuun asianajajaluetteloon ja esimerkiksi niin sanotut nimityksen- ja määräyksenvaraiset tehtävät uskotaan asianajajalle itselleen, ei tämän yhtiölle. Myös esimerkiksi oikeudenkäyntiasiamiehenä tai puolustajana toimiessaan asianajaja toimii henkilökohtaisesti. Asiamiehenä ei toimi asianajajan omistama yhtiö. Asianajajan ammatin harjoittamisen itsenäisyyden ja henkilökohtaisuuden osalta viittaa lisäksi siihen, mitä asianajajista annetun lain alkuperäisissä esitöissä (HE 3/1958 vp s. 6–8) ja lain muuttamista koskevissa esitöissä (HE 152/1991 vp s. 8–9) sekä asianajajia velvoittavissa hyvää asianajajatapaa koskevissa ohjeissa ja sen kommentaarissa 31.1.2011 (erityisesti s. 19–20 ja 64–67) on asiasta todettu.

Tässä tapauksessa Laaksot Oy ei ole Viestintävirastossa eikä myöhemminkään esittänyt väitettä, että Asianajotoimisto Laakso Toni Oy:n verkkotunnus loukkaisi sen toiminimeä. Laaksot Oy ei ole myöskään esittänyt mitään näyttöä oikeudenloukkauksesta, vaikka lain esitöiden mukaan peruuttaminen edellyttää vahvaa näyttöä oikeudenloukkauksesta. Katson, että Viestintävirastolla ei siten jo näistä syistä ole ollut edellytyksiä peruuttaa Asianajotoimisto Laakso Toni Oy:n verkkotunnusta laaksot.fi ja siirtää sitä Laaksot Oy:lle.

Edellä asianajotoiminnasta esitetyn perusteella katson, että Asianajotoimisto Laakso Toni Oy:llä on verkkotunnusta hakiessaan joka tapauksessa ollut asianajaja ^{Ä:n} nimestä johdettu verkkotunnuslain 12 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettu hyväksyttävä peruste verkkotunnuksen laaksot.fi merkitsemiselle, vaikka yhtiön toiminimi on vielä verkkotunnuksen hakemishetkellä ollut Tonila holding Oy.

Edellä todetuilla perusteilla katson, ettei Viestintävirasto ole voinut pitää verkkotunnuslain 12 §:n 1 momentin 3 kohdan perusteluissa tarkoitetulla tavalla ilmeisen selvänä, että verkkotunnus laaksot.fi perustuu oikeudettomasti Laaksot Oy:n rekisteröityyn toiminimeen. Viestintäviraston ei siten olisi tullut peruuttaa verkkotunnusta ja siirtää sitä Laaksot Oy:lle.

Edellä todetun perusteella kumoan Viestintäviraston päätöksen ja hylkään Laaksot Oy:n vaatimuksen verkkotunnuksen peruuttamisesta ja siirtämisestä.

Äänestyksen tuloksen johdosta velvollisena lausumaan oikeudenkäyntikulujen korvausvelvollisuudesta totean, ettei asia ole ollut oikeudellisesti selvä taikka vain vähäisessä määrin tulkinnanvarainen. Tältä osin viittaa siihen, ettei laissa ole määritelty, mitä verkkotunnuslain 12 §:n 1 momentissa tarkoitetaan ilmaisulla hyväksyttävä peruste

Asian arviointi tässä tapauksessa

Laaksot Oy on Viestintävirastossa pyytänyt, että Asianajotoimisto Laakso Toni Oy:lle myönnetty verkkotunnus laaksot.fi peruutetaan ja siirretään Laaksot Oy:lle. Yhtiö on perustellut pyyntöään toteamalla, että sen rekisteröity toiminimi on suojattu nimi. Mitään väitettä oikeudenloukkauksesta tai näyttöä tällaisen tueksi Laaksot Oy ei ole pyynnössään esittänyt.

Viestintävirasto on edellä mainitun pyynnön vastaanottamisen jälkeen varannut Asianajotoimisto Laakso Toni Oy:lle tilaisuuden lausua Laaksot Oy:n pyynnön johdosta. Yhtiö on Viestintävirastolle antamassaan selvityksessä lausunut, että sillä on ollut hyväksyttävä peruste verkkotunnuksen rekisteröimiselle, koska tunnus on osa yhtiön toiminimeä. Lisäksi yhtiö on viitannut muun ohella siihen, että yhtiön omistaja asianajaja A on harjoittanut asianajotoimintaa Turun alueella yli 25 vuotta ja että toimistossa työskentelee myös hänen tyttärensä B. Vielä yhtiö on lausunut, ettei sekoitettavuutta pyynnön esittäjän toiminimeen voinut olla, koska yhtiöt toimivat täysin eri puolilla Suomea ja toisilla toimialoilla.

Viestintävirasto on asian sanotunlaisen selvittämisen jälkeen peruuttanut verkkotunnuksen ja siirtänyt sen Laaksot Oy:lle. Päätöksessään Viestintävirasto on lausunut, ettei Asianajotoimisto Laakso Toni Oy:llä ole tunnuksen hakemishetkellä ollut rekisteröitynä verkkotunnusta laaksot.fi vastaavaa tai sen sisältävää nimeä tai merkkiä.

Valituksessaan markkinaoikeudelle Asianajotoimisto Laakso Toni Oy on niin ikään viitannut siihen, että verkkotunnuksen hakeminen on perustunut 25 vuotta kestäneeseen asianajotoiminnan harjoittamiseen lähinnä Turun alueella. Asiassa esitetystä selvityksestä ilmenee, että A on harjoittanut asianajotoimintaa Asianajotoimisto Laakso, Lukander & Ruohola Oy -nimisessä yhtiössä ja hän on omistanut sanotun toimiston osakkeita kokonaan omistamansa Tonila holding Oy:n kautta. Selvityksestä ilmenee, että A on päättänyt alkaa harjoittaa asianajotoimintaa omassa toimistossa, jollaiseksi hän on muuttanut viimeksi mainitun yhtiönsä eli Tonila holding Oy:n. Yhtiön toiminimeksi on vasta verkkotunnuksen hakemisen jälkeen mutta kuitenkin yli neljä vuotta ennen Laaksot Oy:n Viestintävirastossa esittämää verkkotunnuksen peruutusvaatimusta muutettu Asianajotoimisto Laakso Toni Oy.

Asiassa esitettyjen asianajotoimintaan liittyvien argumenttien johdosta totean, että asianajajan ammatin harjoittaminen on korostuneen itsenäistä ja henkilökohtaista ja sitä harjoitetaan asianajajan omalla nimellä ja henkilökohtaisella vastuulla. Tätä ilmentää muun ohella se, että asianajajista annetun lain 5 §:n 2 momentin mukaan asianajajan ammattia ei saa harjoittaa osakeyhtiössä muutoin kuin asianajajayhdistyksen hallituksen antamalla luvalla ja sen määräämillä ehdoilla. Säännöksen mukaan osakkeenomistajana oleva asianajaja vastaa hoidettavanaan

oikeudelleen. Lisäksi viitataan siihen, että oikeuskirjallisuudessa on pidetty Viestintäviraston ja hallinto-oikeuden noudattamaa tulkintalinjaa hyväksyttävästä perusteesta kritiikille alttiina (ks. Pihlajarinne, Tunnusmerkin suoja verkkotunnuskäytännössä, 2010, s. 289). Edellä todetun vuoksi katson perustelluksi, että Laaksot Oy saa asian lopputuloksesta huolimatta pitää oikeudenkäyntikulunsa vahinkonaan, ja hylkään yhtiön vaatimuksen oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Vakuudeksi:

Puheenjohtaja

Sami Myöhänen

JAKELU

Asianajotoimisto Laakso Toni Oy; oikeudenkäyntimaksu 2.000 euroa
Laaksot Oy; maksutta
Viestintävirasto; maksutta

VALITUSOSOITUS (valituslupaa edellyttävät valitusasiat)

Markkinaoikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla **korkeimpaan hallinto-oikeuteen** kirjallisella valituksella, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

Valitusluvan myöntämisperusteet

Hallintolainkäyttölain 13 §:n 2 momentin perusteella valituslupa on myönnettävä, jos

- 1) lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeää saattaa asia korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi;
- 2) asian saattamiseen korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi on erityistä aihetta asiassa tapahtuneen ilmeisen virheen vuoksi; tai
- 3) valitusluvan myöntämiseen on muu painava syy.

Valitusaika

Korkeimmalle hallinto-oikeudelle osoitettu valituskirjelmä on toimitettava korkeimpaan hallinto-oikeuteen **30 päivän** kuluessa päätöksen tiedoksisaantipäivästä, sitä päivää lukuunottamatta.

Tiedoksisaantipäivän osoittaa tiedoksianto- tai saantitodistus. Milloin kysymyksessä on sijaistiedoksianto, tiedoksisaannin katsotaan tapahtuneen kolmantena päivänä sijaistiedoksiantotodistuksen osoittamasta päivästä.

Valituskirjelmän toimittaminen

Valituskirjelmä voidaan toimittaa korkeimman hallinto-oikeuden kirjaamoon henkilökohtaisesti, asiamiestä käyttäen, lähetin välityksellä, postitse, faksilla tai sähköpostilla. Valituskirjelmän on oltava perillä määräajan viimeisenä päivänä ennen tuomioistuimen aukioloajan päättymistä. Aukiolo päättyy kello 16.15.

Korkeimman hallinto-oikeuden osoite:

Postiosoite:	Käyntiosoite:
PL 180	Fabianinkatu 15
00131 Helsinki	Helsinki
Faksi	029 564 0382
Sähköposti	korkein.hallinto-oikeus@oikeus.fi

Valituskirjelmän sisältö ja allekirjoittaminen

Valituskirjelmässä, joka sisältää myös valituslupahakemuksen, on ilmoitettava

- valittajan nimi ja kotikunta
- valittajan yhteystiedot, joihin asian käsittelyä koskevat ilmoitukset valittajalle voidaan toimittaa
- päätös, johon haetaan muutosta
- perusteet, joilla valituslupaa haetaan
- miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi
- perusteet, joilla muutosta vaaditaan.

Valituskirjelmä on valittajan, tämän laillisen edustajan tai asiamiehen allekirjoitettava. Jos valittajan puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä taikka jos valituskirjelmän on laatinut joku muu henkilö, on valituskirjelmässä mainittava myös tämän nimi ja kotikunta.

Valituskirjelmän liitteet

Valituskirjelmään on liitettävä

- markkinaoikeuden päätös alkuperäisenä tai jäljennöksenä
- tiedoksisaantitodistus
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimustensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu markkinaoikeudelle
- asiamiehen valtakirja, jollei asiamies ole asianajaja tai julkinen oikeusavustaja.

Maksut

Muutoksenhakuasian käsittelystä korkeimmassa hallinto-oikeudessa peritään oikeudenkäyntimaksu sen mukaan kuin laissa tarkemmin säädetään.